

ри-те бѣше да вардатъ пътища-та, да сѫ свободни за поклоници-те, кои-то дохождатъ въ сватѣтъ Землиж, и да са бѣлатъ въ нѣвѣрны-те. Конаници-те отъ тоа чинъ носаха бѣли дрѣхы, и кръзъ чаркенъ. Той новъ чинъ сѧ умножи за малко време кесма много, и доби отъ сички-те царства на западна-та Европа много множество имотъ, защо много отъ благородны-те приходжаха въ томъ чинъ; па и папа дади голѣмо преимѹщество. А чин-атъ на Ошпиталари-те, по пъденїе-то на Йерусалимско-то царство на хиладо и триста и шесть години по Христъ, освои островъ Родосъ, и сѧ наименѹваха конаници на Родосъ. А къто сѧ испадиша оттамъ одъ Тѣрци-те на хиладо и петстотань и двадесать години по Христъ, додоха въ Малта, и сѧ наименѹваха конаници на Малта, проповѣдани вѣчни непрѣатели на нѣвѣрны-те; и въ Малта управляваше военачалникъ-атъ имъ великий Магистаръ, но загубиха и тоа островъ на хиладо и седамстотань и осмо лѣто по Христъ. А на чин-атъ темпларскій завидаха на много-то имотъ, кого-то бѣха придобили, и ги оклеветиха, че сѫ нечестиви и законопреступници, и сѧ изгриха безъ сожаленїе, кога царуваше въ Францъ Филиппъ Плѣхъ, и имот-атъ имъ расподѣлиха спорѣтъ папин-атъ сокѣтъ, и нѣкојъ часть сѧ дади на конаници-те на сватагъ Йоанна, кои-то бѣха Ошпиталари.